

Zaangażowanie pracowników w spółce europejskiej.

19 maja 2005 roku weszła w życie ustawa o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. z 2005r., Nr 62 poz. 551) (dalej Ustawa). Ustawa dostosowuje polskie prawo do regulacji Rozporządzenia Rady (WE) 2157/2001 w sprawie statutu spółki europejskiej oraz Rozporządzenia 2137/85/EWG w sprawie europejskiego zgrupowania interesów gospodarczych, tworzących instytucje spółki europejskiej (dalej SE) i europejskiego zgrupowania interesów gospodarczych (dalej EZG).

Niewątpliwie jedną z najbardziej kontrowersyjnych kwestii regulowanych Ustawą, jest sprawa tzw. zaangażowania pracowników w SE. Na gruncie prawa europejskiego problematykę zaangażowania reguluje dyrektywa 2001/86/WE. Polski ustawodawca niezwykle szczegółowo uregulował zagadnienia dotyczące tego problemu (Tytuł IV: art. 58–121 Ustawy). Przepisy tytułu IV Ustawy mają gwarantować, aby w procesie powstawania SE i jej dalszej działalności, nie nastąpiło zniesienie lub ograniczenie praw pracowników.

Pod pojęciem zaangażowania pracowników wyróżnia się formy informowania i konsultacji, oraz uczestnictwa (w tym prawo zasiadania w organach spółek).

Zgodnie z dyrektywą 2001/86/WE sposób realizacji zaangażowania pracowników powinien zostać ustalony w drodze porozumienia stron. W tym celu Ustawa obliguje do powołania specjalnych zespołów negocjacyjnych, których celem jest zawarcie z właściwymi organami spółek uczestniczących w tworzeniu SE, porozumienia w sprawie zasad zaangażowania pracowników. Zespoły te mogą korzystać na koszt spółki z ekspertów zewnętrznych. Jeżeli w wyniku negocjacji nie dojdzie do zawarcia

porozumienia, do zaangażowania pracowników mają zastosowanie tzw. zasady standardowe. Przepisy odnoszące się do zasad standardowych znajdujemy w art. 84–111 Ustawy. Mają one pierwszeństwo przed krajowymi przepisami regulującymi pozycję i uprawnienia przedstawicieli pracowników w przedsiębiorstwie.

Pracownicy uczestniczący w formach zaangażowania pracowników SE korzystają z daleko idącej ochrony (art. 116–119 Ustawy), a nadto korzystają z prawa zwolnienia od pracy zawodowej z zachowaniem wynagrodzenia, na takich samych zasadach jak określone w przepisach o związkach zawodowych.

Bardzo istotną częścią regulacji jest mechanizm powodujący w praktyce przeniesienie do SE uprawnień pracowników spółek tworzących SE, w zakresie uczestnictwa (czyli w zarządzaniu i nadzorze nad spółką). Jeśli uprawnienie uczestnictwa przysługuje jednej czwartej pracowników spółek tworzących SE, to dla ograniczenia tych praw wymagana jest zgoda dwóch trzecich członków zespołu negocjacyjnego pochodzących z co najmniej dwóch krajów. Tym samym władze SE muszą się liczyć z koniecznością rozszerzenia składu organów spółki o przedstawicieli pracowników.

Jak wynika z dotychczasowej praktyki zbiorowego prawa pracy, należy spodziewać się poważnych konfliktów w zakresie realizacji postanowień o zaangażowaniu pracowników SE. Daleko idące uprawnienia, mogą powodować konflikt w zarządzaniu SE, zwłaszcza w przypadku gdy spółka powstaje w wyniku połączenia spółek z krajów gdzie obowiązują szerokie gwarancje praw pracowniczych.

Employees' participation in a European company.

On May 19, 2005 the Act on the European Economic Interest Grouping and European company came into force, Dz.U. of 2005, No 62, item 551 (the "Act"). The act adjusts Polish law to the Council Regulation (WE) 2157/2001 on the Statute for a European company and to the Regulation 2137/85/EWG on the European Economic Interest Grouping constituting European company institutions (the "EC") and European Economic Interest Grouping (the "EEIG")

The issue of employees' participation in EC is by no means one of the most problematic ones. In European law the issues are governed by the directive 2001/86/WE. Polish legislator has regulated this problem in detail (Title IV: Article 58-121 of the Act). The title's provisions are to guarantee that during EC's formation and its further operation employees' rights be preserved and not subject to limitation.

The employees' participation shall take three forms: information, consultation and participation (including the right to participate in companies' authorities).

Pursuant to the directive 2001/86/WE, the manner of employee's participation shall be agreed by the parties. In order to attain the goal the Act requires appointing special negotiation teams, the aim of which shall be to reach agreements with relevant authorities of entities taking part in European companies' formation. Such agreements shall concern the principles of employees' participation. The teams can also use the companies' funds to engage external experts.

If the agreement is not made as a result of negotiations, the standard rules of employees' participation will apply.

The rules are described in Article 84-111 of the Act. They prevail over national provisions regulating the position and powers of employees' representatives.

Employees taking part in the EC employees' forms of involvement are subject to far-reaching protection (Article 116-119), and moreover, they have right to exemption from work and to retain their remuneration, pursuant to the same rules as the ones described by provisions on trade unions.

A substantial part of the regulation is the mechanism which in fact transfers to the EC the rights in the scope of participation (management and supervision over the company) of employees working in entities being a part of the EC. If $\frac{1}{4}$ of the employees of companies constituting the EC have the right to participate in the company's affairs, the rights can be limited only upon the consent of $\frac{2}{3}$ of the negotiation team members from at least two countries. It means that the EC authorities must take into account the necessity to make the employees' representatives be a part of the company bodies.

As results from the collective labor law practice to date, we should expect serious conflicts as regards carrying out of provisions on EC employees' participation. Far-reaching rights may create conflicts in European companies' management, in particular if the companies are founded on the basis of mergers of companies seated in countries which provide employees with extended guarantees of their rights.

Rozwodnienie znaku towarowego – uwagi na tle ustawodawstwa polskiego i amerykańskiego

Tomasz Brudkowski, t.brudkowski@kochanskioffices.com.pl

A. Pojęcie „rozwodnienia” renomowanego znaku towarowego.

Psychologowie zachowań konsumentów mówią, że naturalne dla przeciętnego konsumenta jest zwracanie uwagi na rzeczy i zjawiska znajome, popularne. Renoma znaku oznacza pozytywne skojarzenia i lojalność konsumentów, co przenosi się na towary lub usługi oznaczone znakiem renomowanym. Dlatego przedsiębiorcy chętnie używają lub nawiązują do oznaczeń już wypromowanych, popularnych, renomowanych. Użycie znaku towarowego podobnego (identycznego) do znaku renomowanego przynosi zatem korzyści użytkownikowi oraz powoduje negatywne skutki dla 1) renomy i 2) siły odróżniającej znaku renomowanego.

Tradycyjnie prawo znaków towarowych koncentrowało się na ryzyku wprowadzenia w błąd poprzez użycie znaku podobnego lub identycznego do wcześniej używanego. Zjawisko rozwodnienia nie oznacza, że konsument zostaje wprowadzony w błąd lub oszukany. Używanie znaku w sposób stwarzający ryzyko konfuzji konsumentów jest również naganne, ale objęte innymi przepisami.

Jeśli znak Pepsi-cola będzie użyty dla oznaczania butów, to chociaż przeciętny konsument wie, że Pepsi-cola nie jest producentem obuwi, skojarzy oba znaki z uwagą na sławę znaku Pepsi-cola. Skojarzy i zwróci uwagę. Zwróci uwagę i łatwiej kupi. Ze szkodą dla słynnego znaku Pepsi-cola. Szkodą tym większą, im więcej będzie przykładów użycia znaków podobnych lub identycznych. Bez walki z tym zjawiskiem może ono doprowadzić do całkowitego „rozwodnienia” siły znaku – po latach używania dla wielu różnych towarów „Pepsi-cola” nie będzie oznaczać już słynnego napoju, ale wszystko i nic.

Podczas gdy w USA zagadnienie rozwodnienia znaku renomowanego reguluje specjalna ustawa, w Polsce zagadnienie to jest niewielkim fragmentem kompleksowej ustawy o własności intelektualnej. Chociaż polska ustawa posługuje się wprost pojęciem „znaku renomowanego”, to nie definiuje go ani nie wskazuje przesłanek oceny, który znak jest renomowany.

B. Rozwodnienie w prawie amerykańskim.

Amerykańska doktryna prawa wyróżnia następujące kategorie rozwodnienia znaku:

- 1) szkoderenie renomie znaku renomowanego,
- 2) osłabienie siły odróżniającej znaku renomowanego.

Pierwsza kategoria odnosi się zatem do sytuacji, gdy znak podobny do renomowanego jest używany w sposób szkodzący renomie tego ostatniego. Chodzi np. o przypadki używania znaku w sposób dyskredytujący, ośmieszający, dewaluujący renomę znaku. Druga kategoria jest refleksem zjawiska asocjacji między znakami, ze szkodą dla siły odróżniającej znaku renomowanego. Użycie znaku podobnego (identycznego) do renomowanego spowoduje u przeciętnego konsumenta naturalne skojarzenie między znakami, a to z kolei spowoduje skojarzenie z towarami lub usługami oznaczanymi znakiem podobnym. Tym samym, osłabi to dotychczasowe skojarzenia między znakiem renomowanym a towarami/usługami oryginalnie nim oznaczanymi i źródłem ich pochodzenia. Im więcej pojawi się na rynku znaków podobnych renomowanego, tym bardziej osłabi to jego indywidualną siłę odróżniającą, co może nawet doprowadzić do jej utraty.

Rozwodnienie znaku towarowego – uwagi na tle ustawodawstwa polskiego i amerykańskiego (część II).

Tomasz Brudkowski, t.brudkowski@kochanskioffices.com.pl

W USA zagadnienie rozwodnienia znaku renomowanego reguluje odrębna ustawa: Federal Trademark Dilution Act, która weszła w życie w 1996 roku. W Ameryce trwa dyskusja na temat FTDA, zwłaszcza w kontekście definicji znaku renomowanego oraz stopnia dowodu wymaganego dla wykazania szkody dla renomy lub siły odróżniającej znaku renomowanego. Istotną rolę w tej dyskusji odgrywa International Trademarks Association, której KBW jest członkiem. Więcej informacji na stronie: http://www.inta.org/policy/test_dilution2.html.

C. Rozwodnienie w prawie polskim.

W Polsce zjawisko „rozwodnienia” znajduje od kilku lat swój refleks w przepisach prawa. W przeciwieństwie do USA, przepisy te nie tworzą jednak odrębnej regulacji, ale zawarte są w ustawie regulującej różne zagadnienia prawa własności przemysłowej – czyli w ustawie „prawo własności przemysłowej” z dnia 30 czerwca 2000 roku – tekst jednolity DU z 2003r., Nr 119, poz.1117 – „PWP”).

Przepisy PWP mówią, że „naruszenie prawa ochronnego na znak towarowy polega na bezprawnym używaniu w

obrocie gospodarczym znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, zarejestrowanego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli takie używanie może przynieść używającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego” (Art.296 ust.2 PWP).

Rozwodnienie w polskim prawie to używanie znaku identycznego lub podobnego do renomowanego, jeśli:

- 1) używanie przynosi nienależne korzyści, lub
- 2) jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru znaku renomowanego, lub
- 3) jest szkodliwe dla renomy znaku renomowanego.

Jak widać z tego przepisu, polskie prawo odzwierciedla amerykańskie pojęcia szkody renomie i osłabiania siły odróżniającej. W przeciwieństwie jednak do ustawy amerykańskiej, polska regulacja ogranicza się do jednego przepisu, nie definiuje np. przesłanek uznania znaku za renomowany.

Dilution of a famous trademarks – notes under Polish and US law

Tomasz Brudkowski, t.brudkowski@kochanskioffices.com.pl

A. Concept of dilution of a famous trademark.

Psychologists on consumer reactions says that it is natural for an average consumer to turn to objects which are well known, popular. Wide recognition of a mark means positive associations and loyalty by consumers, which transfers to goods or services marked with the mark. This is why entrepreneurs are likely to use of or refer to marks that have already been promoted and popular, famous. The use of a mark similar (or identical) to a famous mark brings advantages to the user as well as results in negative consequences for 1) reputation or 2) distinctive quality of a famous mark.

Traditionally, trademark law concentrated on a risk of confusion through the use of a similar or identical mark to an earlier mark. Dilution does not mean likelihood or actual confusion. The use of a mark which misleads consumers is also illegal but addressed in other provisions of law.

If Pepsi-cola is used for marking shoes, it will be obvious for an average consumer that Pepsi-cola company is not a shoe manufacturer but he will clearly associate both marks. He will associate and notice. He will notice and probably inspire him to buy shoes. With a detriment to the Pepsi-cola famous mark. The greater would be the harm where greater number of similar or identical marks were used. Without fighting against such use, it may result in definitive whittling away or dispersion of identity of a famous mark – after several years of the Pepsi-cola use for various goods the mark is likely to mean everything and nothing.

While in the US the dilution concept is addressed in a separate federal statute, in Poland it is a minor part of a

complex legislation on intellectual property matters. Although Polish act uses the term “famous mark” it does not define it nor it shows criteria how to define it.

B. Dilution in the US law.

There are two types of dilution under US law:

- 1) tarnishment,
- 2) blurring.

The first type refers to a situation where a similar or identical mark (a junior mark) is being used in a way detrimental to a reputation of a famous mark (a senior mark). Those situations occur where the usage of a junior mark deteriorate, denigrate or discredit reputation of a senior mark. The second type is a result of association created between the marks, which association harms unique and distinctive significance of a senior mark to identify and distinguish a specific source of origin (of goods/services). The use of a junior mark makes an average consumer to associate it with a senior mark and transfer this association to branded attributes. It further weakens the existing associations between the senior mark and goods or services originally marked with the mark as well as the source of their origin. The more junior marks in the market the greater likelihood of blurring, and eventually destructing, distinctive character of the senior mark.

In the US law dilution is addressed in the Federal Trademark Dilution Act, which came into force in 1996. There has been a discussion in the USA on FTDA, concentrating in particular on criteria for a famous mark as well as proof requirements for showing damage to reputation or distinctive character of a famous mark.

KB&P BULLETIN

Polish-English Legal Magazine

No. 14, July-August 2005

Kochański Brudkowski i Wspólnicy

Wersja polska na stronie 3

Dilution of a famous trademarks – notes under Polish and US law (part II).

Tomasz Brudkowski, t.brudkowski@kochanskioffices.com.pl

C. Dilution in Polish law.

In Poland, dilution has its place in legislation in force. In contrast to US law, provisions addressing dilution are not a separate statute but minor element of a large act on intellectual property of 30 June 2000.

According to the Act „trademark infringement is also the use in trade of a trademark identical or similar to a famous trademark, registered earlier with respect to any goods, where such use may bring the user unfair advantage or be detrimental to distinctive character or reputation of the famous trademark.” (Article 296 item 2 of the Act).

Dilution under Polish law is usage of an identical or similar trademark to a famous trademark, if:

1) usage brings unfair benefits,

or

2) is harmful to the distinctiveness of a famed trademark,

or

3) is harmful to the fame of a famous trademark.

Its clear that Polish law is similar to the US concept of fame and loss of distinctiveness. However, there is only one article of the Polish law, as compared to the US law, and no definition of fame is given.

Bez kary więzienia dla dystrybutorów podróbek

Dustin Du Cane, d.ducane@kochanskioffices.com.pl

Izba Karna Sądu Najwyższego podjęła 24 maja br. uchwałę, która może poważnie utrudnić walkę z podróbkami znanych marek.

Polskie prawo własności przemysłowej przewiduje obok sankcji cywilnych, karę więzienia za „wprowadzenie do obrotu” towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym. Sąd Najwyższy uznał, że termin „wprowadzenie do obrotu” oznacza przekazanie produktów przez producenta lub importera po raz pierwszy do obrotu. W związku z tym, jedynie pierwotne wprowadzanie jest nielegalne i postanowienia karne nie dotyczą osób, które nabyły towary z podrobionymi

znakami towarowymi, a następnie sprzedają lub dystrybuują je dalej.

Oznacza to w praktyce, że sprzedawca handlujący na bazarze podrobionymi towarami, nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za „wprowadzenie do obrotu” o ile sam nie jest producentem lub importerem nielegalnego towaru.

Uchwała jest mocno problematyczna i sprzeczna z dotychczasową linią orzecznictwa prawa polskiego jak również europejskiego. Mamy nadzieję, że zostanie ona zmieniona przez Sąd Najwyższy w przyszłości.

Najem i dzierżawa – podstawowa regulacja i różnice

Grażyna Sylwestrzak, g.sylwestrzak@kochanskioffices.com.pl

W polskim prawie istnieją dwie podstawowe formy czasowego korzystania z cudzych rzeczy za opłatą. Są to najem i dzierżawa. Obie umowy są uregulowane w kodeksie cywilnym.

Najem w świetle kodeksu cywilnego jest umową, w której wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się uiszczać wynajmującemu umówiony czynsz.

Dzierżawa jest umową, w której wydzierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się uiszczać wydzierżawiającemu umówiony czynsz.

Podstawową różnicą pomiędzy umową najmu a umową dzierżawy jest treść uprawnień strony, do rąk której rzecz zostaje wydana. Najemca może tylko korzystać z rzeczy

przez jej używanie, dzierżawca przez jej używanie i ciągnięcie z niej pożytków. W związku z powyższym obie umowy w praktyce spełniają odmienne funkcje społeczno-gospodarcze. Przedmiotem dzierżawy są najczęściej nieruchomości, a także prawa majątkowe przynoszące pożytki lub zorganizowane zespoły tych praw np. w postaci przedsiębiorstwa. Różnice w uregulowaniu umowy najmu i dzierżawy wynikają z celu umowy dzierżawy, którym jest prawidłowa eksploatacja rzeczy czy praw przynoszących pożytki.

Umowy te mogą zostać zawarte na czas oznaczony lub nieoznaczony. W związku z odmiennym ukształtowaniem treści uprawnień najemcy i dzierżawcy, odmiennie uregulowano okres czasu, po którym umowę uznaje się zawartą na czas nieoznaczony. W przypadku umowy najmu jest to okres dłuższy niż 10 lat. W przypadku umowy dzierżawy jest to okres dłuższy niż 30 lat. Różne terminy są uzasadnione również celem każdej z umów i jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.

No prison time for pirate distributors.

Dustin Du Cane, d.ducane@kochanskioffices.com.pl

The Criminal Law Chamber of the Supreme Court on the 24th of May passed a resolution which will make it more difficult to combat pirate goods.

Polish trademark law foresees imprisonment, alongside civil remedies, for the 'introduction into distribution' of goods marked with faked trademarks. The Criminal Law Chamber decided that 'introduction into distribution' means the first introduction by a producer or importer into distribution. As a result of this, only primary introduction is illegal and the criminal provisions do not cover person who purchase and resell or distribute pirate goods

In practice this will mean that a person selling pirate goods in a market cannot be prosecuted for 'introduction' as long as he did not himself produce or smuggle in the illegal goods.

This resolution is highly problematic and contradictory to previous jurisprudence and European law. It may be changed by the Supreme Court and we hope that it will be.

Tenancy and Lease - basic regulation on a subject and major differences

Grażyna Sylwestrzak, g.sylwestrzak@kochanskioffices.com.pl

Polish law provides for two basic forms of a chargeable, temporary use of things belonging to another party – the Lease Contract and the Tenancy Contract. Both types of the agreements are stipulated in the Civil Code.

Pursuant to the Civil Code, through the Tenancy Contract the lessor (landlord) assumes the obligation to make a thing available for a lessee (tenant), for his use, for a specified or unspecified period of time, and the lessee assumes the obligation to pay the rent to the lessor.

Through the Lease Contract, the landlord assumes the obligation to make the thing available to the tenant and the latter may also collect fruits/profits which the thing produces/brings.

The main difference between the Tenancy Contract and the Lease Contract is the scope of rights of a lessee/tenant. The rights under the Tenancy Contract are limited only to using the thing, while under the Lease Agreement, the tenant may use the thing as well as collect fruits that it produces. In practice, both types of the

agreements perform different social and economic functions. Lease Contracts are usually concluded on immovable property and on rights bringing profits and organized groups of rights, such as enterprises. Differences between the regulation of Tenancy Contract and Lease Contract result also from the aim of the Lease Contract, which is the suitable utilization of the things or rights bringing profits.

Tenancy and Lease Contracts agreements may be concluded for a specified or unspecified period of time. As the scope of entitlement of a lessee and tenant are regulated differently, there are different time limits exceeding of which results in an automatic reclassification for agreements concluded for an unlimited period of time. In the case of a Tenancy Contract, the above period is ten years, in the case of a Lease Agreement, it is thirty years. Differences in the above periods are also justified by the different aim of each of the agreements, as well as by the different social and economical functions performed by each of the agreement.

WYDARZENIA

Konferencja INTA 2005

Nasi specjaliści w dziedzinie ochrony własności intelektualnej uczestniczyli w 127-ej Konferencji organizowanej przez International Trademark Association, która odbyła się w tym roku w maju w San Diego. Było to największe w historii tej organizacji spotkanie prawników z całego świata, gdyż wzięło w nim udział aż 7 580 osób. Doroczne Konferencje organizowane przez INTA to znakomita okazja do wymiany doświadczeń, poznania ciekawych ludzi i nawiązania kontaktów biznesowych.

Doroczna Konferencja International Lawyers Network 2005

W czerwcu 2005 roku odbyła się w Filadelfii doroczna konferencja firm prawniczych stowarzyszonych w organizacji International Lawyers Network. International Lawyers Network to grupa niezależnych firm prawniczych zrzeszająca obecnie ponad 4500 prawników z 85 firm członkowskich, reprezentująca 62 państw Europy, Ameryki Północnej, Środkowej i Południowej, Azji, Afryki i Australii.

Brali w niej udział również przedstawiciele naszej kancelarii. Podczas konferencji omawiane były projekty realizowane w ramach współpracy firm stowarzyszonych oraz plany rozwoju organizacji.

KB&P BULLETIN

Polish-English Legal Magazine

No. 14, July-August 2005

Kochański Brudkowski i Wspólnicy

Wersja polska na stronie 9

EVENTS

INTA's Annual Meeting 2005

Our specialists attended the 127th Annual Meeting, organized by the International Trademark Association, held in San Diego, in May 2005. It was the biggest meeting of lawyers from all over the world in INTA's history with 7,580 attendees. The Annual Meetings organized by INTA are the best opportunity to exchange experience, meet interesting people and establish new business relations.

International Lawyers Network Annual Meeting 2005

The Annual Meeting of law firms associated in the International Lawyers Network was held. International Lawyers Network is a group of law firms, consisting in total of 4,500 lawyers in 85 member firms representing 62 countries acting in most European countries and in USA, Canada, Australia and in South America.

The meeting was in June 2005 in Philadelphia, USA. Our lawyers took part in this event as well. Legal projects accomplished in cooperation with the associated firms and plans for further development were discussed during the meeting.

CO NOWEGO W PRAWIE?

Wybrane akty prawne oraz zmiany prawa, które obowiązują od dnia:

1 lipca 2005 roku:

- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wzorów przemysłowych;
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyznaczania sądów rejonowych rozpoznających sprawy o przestępstwa wynikające z prawa autorskiego i praw pokrewnych.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie szczegółowej treści warunków emisji certyfikatów inwestycyjnych funduszu inwestycyjnego zamkniętego, które nie podlegają wprowadzeniu do publicznego obrotu;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych działalności w zakresie zarządzania zbiorczymi portfelami papierów wartościowych;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie sprawozdań finansowych zbiorczego portfela papierów wartościowych;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących działalności i sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych dostarczanych przez te podmioty Komisji Papierów Wartościowych i Giełd;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie trybu likwidacji funduszy inwestycyjnych

6 lipca 2005 roku:

- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 2005 r. zmieniające w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych;
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 2005 r. zmieniające w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń znaków towarowych;
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2005 r. zmieniające w sprawie rejestrów prowadzonych przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

19 lipca 2005 roku:

- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie Centralnej Informacji Książ Wieczystych.

22 lipca 2005 roku:

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 czerwca 2005 r. w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń.
Powyższe informacje nie stanowią wyczerpującego wyliczenia aktów prawnych wchodzących w życie w lipcu oraz w sierpniu 2005 roku. W celu uzyskania szczegółowych informacji prosimy o kontakt z Kancelarią.

KB&P BULLETIN

Polish-English Legal Magazine

No. 14, July-August 2005

Kochański Brudkowski i Wspólnicy

Wersja polska na stronie 11

LEGAL ALERT

The selected legal acts and amendments in Polish law coming into force of:

July 1, 2005:

- ✦ The Regulation of the Chairman of the Council of Ministers of 13 June 2005 for amendment of the regulation on the issue of submitting and reviewing industrial patterns applications;
- ✦ The Regulation of the Minister of Justice of 17 June 2005 for amendment of the regulation on indication of the District Courts, adjudicating offences resulting from copyright and the allied rights.
- ✦ The Regulation of the Council of Ministers of 21 June 2005 on the detail content of emission conditions of investment certificates of the closed investment fund that are not subject of the public turnover;
- ✦ The Regulation of the Council of Ministers of 21 June 2005 on the detail terms of conducting activity in the scope of the collective securities portfolio management;
- ✦ The Regulation of the Council of Ministers of 21 June 2005 on financial reports of the collective securities portfolio;
- ✦ The Regulation of the Council of Ministers of 21 June 2005 on the periodical reports and current information on the activity and the financial situation of the investment fund associations and investment fund entered by these entities of the Securities and Exchange Commission;
- ✦ The Regulation of the Council of Ministers of 21 June 2005 on the liquidation mode of investment funds.

July 6, 2005:

- ✦ The Regulation of the Chairman of the Council of Ministers of 14 June 2005 for amendment of submitting and reviewing invention and design applications;
- ✦ The Regulation of the Chairman of the Council of Ministers of 14 June 2005 for amendment of submitting and reviewing trade mark applications;
- ✦ The Regulation of the Chairman of the Council of Ministers of 15 June 2005 for amendment of registers maintained by the Patent Office of the Republic of Poland.

July 19, 2005:

- ✦ The regulation of the Minister of Justice of 21 June 2005 for amendment of the regulation on the Central Information of Land Registers.

July 22, 2005:

- ✦ The Regulation of the Minister of Infrastructure of 16 June 2005 on a plan of the telecommunication enterprise's activities in special menace situation.

The aforementioned information is not a complete enumeration of the legal acts coming into force in July or August 2005. For more detail information please contact our Law Office.